

jo zaključila pod mentorstvom prof. Matjaža Počivavška in doc. mag. Jureta Smoleta. Kot samozaposlena v kulturi, kiparka, je delala na področjih kiparstva, izdelave rekvizitov in scenografij za gledališče, film in televizijo ter izdelavi uporabne keramike. Trenutno živi in ustvarja v Kranju.

Ema Maznik Antić (1998) je vizualna umetnica, ki deluje na področjih kiparstva, prostorskih intervencij in lokacijsko specifičnih umetniških praks. Raziskuje odnose med materialnostjo, prostorom in zaznavo, pri čemer jo zanimajo industrijske ruševine, degradirana okolja ter njihove afektivne razsežnosti. Njena dela povezujejo fizične in digitalne medije, v zadnjem času pa vključujejo tudi zvočne prakse. Razstavlja je v Aksiomi, DobriVagi, MoTA LABu in na več skupinskih razstavah doma ter v tujini.

Tejka Pezdirc (1985) je leta 2011 diplomirala na Oddelku za kiparstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Tretje študijsko leto se je izpopolnjevala na Facultad de Bellas Artes de Altea v Španiji, kjer se je z vpisom v program prostorske instalacije posvetila raziskovanju kiparskega prostora in konceptualne umetnosti. Za študijsko leto 2008/2009 je prejela nagrado ALUO za posebne dosežke, leta 2025 pa priznanje Riharda Jakopiča za umetniško prakso zadnjih petih let. Svoje delo predstavlja na samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini. Živi in dela med Belo krajino in Ljubljano.

Neja Zorzut v svojem delu raziskuje hiperobjektne entitete, pri čemer se osredotoča na porozno izmenjavo med telesom in njegovim okoljem. Ob tem si zastavlja vprašanja, kako pokrajina in atmosfera vplivata na fizično bivanje in kakšen je njun potencial za preoblikovanje skupnih prostorov v manipulativna orodja ali orožje. Svoja dela je med drugim predstavila na samostojnih razstavah v Muzeju sodobne umetnosti Metelkova, Ravnika galeriji, Equrni in Novi pošti v Ljubljani, na 10. trienalu sodobne slovenske umetnosti U3 in 34. grafičnem bienalu Ljubljana, 36. salonu mladih v Zagrebu, v galeriji New Jörg na Dunaju, galeriji KS Contemporary v Kornbergu, galeriji SLUG v Leipzigu in v bratislavski Kunsthalle.

Lara Žagar (1993) deluje na področju instalacije, videa, fotografije, svetlobe in zvoka. V svojih dolgoročnih raziskovalnih projektih prepleta biomedicinske prakse, terensko raziskovanje in novomedijske pristope. Ukvarja se z okoljskimi, družbenimi in geopolitičnimi spremembami ter njihovim vplivom na imaginarije prihodnosti. Razstavlja je v Aksiomi, Osmo/zi, Kinu Šiška, na Grafičnem bienalu Ljubljana ter v Sloveniji in tujini.

Ne-oblika, skupinska kiparska razstava
14. 8.–25. 9. 2026
KIBLA PORTAL

KIBLA PORTAL, Valvasorjeva 40, 2. nadstropje, Maribor
Odpiralni čas: od ponedeljka do petka od 15. do 17. ure ali po dogovoru (kibla@kibla.org)

Galerija TKALKa, Tkalski prehod 4, Maribor
21. 8., 28. 8. in 4. 9. 2026
16.00–19.00
ali po dogovoru: info@tkalka.gallery

Ne-oblika, skupinska kiparska razstava

14. 8.–25. 9. 2026

KIBLA PORTAL

Razstavlja: Katja Bogataj, Živa Božičnik Rebec, Samra Buljić, Enej Gala, Anja Kranjc, Miha Majes, Martina Marenčič, Ema Maznik Antić, Tejka Pezdirc, Neja Zorzut, Lara Žagar

Kuratorstvo: Tina Gerlec, Sara Nuša Golob Grabner, Peter Tomaž Dobrila

Kiparski novi svet

Projekt *Ne-oblika* je zasnovan kot selekcijski pregled sodobne slovenske kiparske umetnosti. Naslov govori o osredju raziskovalnega vprašanja kustosov, ki so k sodelovanju povabili kiparke in kiparja mlajše in srednje generacije, delujoče na presečišču kiparstva, instalacije, eksperimentalnih materialov, novih medijev in prostorskih posegov.

Umetnice in umetnika material in obliko dojemajo kot orodje špekulacije o sedanjih, prihodnjih in imaginarnih resničnostih, kot podaljšek pretvorbe ideje v avtonomno entiteto, ki gradi lastno življenjsko okolje in se v konceptualno motrenje vpenja kot aktivni, recipročni agent, namesto statična, reprezentativna oblika.

Mlajša in srednja generacija slovenskih kipark in kiparjev se usmerja v preizpraševanje meja med objektom, procesom in konceptom. Njihova dela predstavljajo razmislek o vlogi materialov, družbenih premikih, človeški psihi in o tem, kako umetnost aktivno reflektira in reagira na kompleksnost sodobnega družbenega okolja skozi opustitev možnosti opore na trdne definicije prej znanega in preprosto določljivega.

Sodobno kiparstvo danes vse bolj izhaja iz razumevanja, da material ni nevtralna snov, ampak nosilec lastnih zgodov. Material je vedno že vpet v širše tehnološke, ekonomske, infrastrukturne in ekološke sisteme, ki določajo njegov nastanek, uporabo in kroženje. V tem okviru se je polje kiparstva razširilo daleč onkraj tradicionalnih materialov in postopkov. Danes lahko skoraj karkoli postane kiparski material – industrijski predmet, sintetični material, zvok, svetloba, digitalni proces, biološka snov ali element obstoječe infrastrukture.

Takšno razumevanje materiala njegov pomen še okrepi. V ospredje stopa vprašanje, kaj material prinaša s sabo in katere procese omogoča. Prav v tem se kaže eden ključnih premikov sodobnega kiparstva, kjer material ni več zgolj sredstvo za izdelavo objekta, ampak aktiven nosilec lastnih procesov in transformacij, s katerimi umetniška praksa vstopa v dialog. V ospredju sodobnega kiparstva tako ni več vprašanje, kakšno obliko ima objekt, ampak, kako se material organizira in katere procese pri tem aktivira. Objekt ni več razumljen kot samozadostna celota, ampak kot trenutek, v katerem ti procesi za določen čas postanejo materialno prisotni. S tem se spremeni tudi način gledanja kiparstva. Ne sprašujemo se več samo, kaj je pred nami, ampak tudi *kaj vse je moralo delovati, da je to lahko postalo prisotno*.

Ne-obliko sestavljajo številni materiali, večinoma reciklirani, ki hkrati povezujejo prostor in nagovarjajo devet kipark in dva kiparja, da se odločijo o zasnovah, razmislijo o sestavi, izberejo materiale in jih nanizajo, se poigrajo z mediji in ponudijo tudi drugo plat skulpture – stanjšano, minimizirano, na steni in tleh, ali koreografrano. Dela se pogovarjajo, kot govorijo umetnice in umetniki, nizajo subtilna sporočila lastnih povedi in komunicirajo tako znotraj povsem osebnih, intimnih vsebinskih postulatov kot v pestrosti in skladnosti oblik. Pri pripravi te skupinske razstave smo se odprli ob široki pestrosti slovenskega kiparstva. Kar je bil svojstvom eksperiment, ko smo se potopili v ta svet, ki mu je iskanje večen poriv. Omejili smo se na mlajše in na razstaviščih manj zastopane avtorice in avtorje. Ne-mara je **Ne-oblika** svojstven generacijski projekt, ki združuje 'mlado slovensko kiparstvo'. Oziroma del njega. Domača krajina je mnogo bogatejša. Reference so seveda prisotne, a izvirnost vsakega razstavljenih del je vsem samosvoja, enkratna in neponovljiva. Njihov neposredni čut, dotik občutimo.

Najsi gre za leseno 'reciklirano pohištvo' v delu *Dediči* Eneja Gale ali za marionetno miniaturo v videu *Igralec* ali za *Gozd ponoči* Anje Kranjc, ki ju povezujejo 'plastični šamani' *prostorske instalacije Post-mortem Autolysis (Posmrtna avtoliza)* Miha Majesa in kiparsko-slikarska namestitvev *Stubble Field (Strnišče)* Neje Zorzut ter dopolnjuje Katja Bogataj z zvočno namestitvijo *Sanjam te*, skulpturo *Been-Beans (Biti-fižol)* in fotografijo *μ-Mrk7*. Martina Marenčič v enajstih kolažih in osmih asemblažih pod naslovom *Mrk* kiparsko rezimira nizanje papirjev enega na drugega in strukturiranje prostorov v 'okvirjih'. S talnimi skulpturami nadaljujejo Lara Žagar, ki v *Static Relic (Statična relikvija)* prizemlji domačnost s sobno postavitvijo 'žaluzij' in taburejev, na katere namesti okosmatene 'rezervne dele', Samra Buljić v 'sliki' *Mikroplenilec*, v kateri raziskuje odtis kot način produkcije forme in Ema Maznik Antić, katere raztreščena figura *Backpacker / Spotoma* je ena od manifestacij umetniške prakse, ki raziskuje načine vstopanja v pokrajine v procesu razpadanja. Tejka Pezdirc hudomušno nagovarja *Re-collect Your Luggage – The Conveyor Body (Ponovno prevzemite svojo prtljago – Transportno telo)*, ko se znajdemo na transportnem traku, znanem z letališč in razglablja o povezanosti umetniškega in tehnološkega oziroma človeškega in materialnega. Živa Božičnik Remec se s postavitvijo v PORTALU in v Tkalki razprši in *STRATA 9.073 (jedrno procesiranje)* je njeno spominjanje materialnosti v oddaljenih geoloških lokacijah, kar predstavlja temeljno vprašanje vsakdanjih struktur, oblikovanih z računalniško posredovanimi življenji in izkoriščevalskimi digitalnostmi, utelešenimi v infrastrukturah življenja, ki obstajajo v neposredni, nefiltrirani bližini in odnosu do države v vojni ter njenega onesnaženja.

Dela na razstavi so aktualna, tudi ker so v glavnem nastala letos ali v zadnjih letih, vsa pa so nastala v 21. stoletju. Dobrodošli in dobrodošle v našem 'kiparskem novem svetu'.

– Sara Nuša Golob Grabner
– Tina Gerlec
– Peter Tomaž Dobrila

BIOGRAFIJE

Katja Bogataj, pod umetniškim imenom Unique Venus, je svobodna umetnica. Leta 2015 je zaključila študij kiparstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Med študijem je prejela nagrado ALUO za posebne umetniške dosežke in skupinsko Prešernovo nagrado za projekt »Čakajoči«. Magistrski študij kiparstva je nadaljevala na akademiji Belas-Artes v Lizboni. Njeno delo združuje klasično kiparstvo z železom in bronom ter vključuje video, fotografijo, video instalacije in performanse. Živi in ustvarja v Žireh.

Živa Božičnik Rebec (1991) razvija spekulativno, objektno usmerjeno umetniško prakso, v kateri raziskuje materialnost, tehnologije in njihove transformacije v kontekstu okoljskih, infrastrukturnih ter planetarnih sprememb. Zanimajo jo razmerja med človeškim in nečloveškim, ekološki procesi ter spreminjajoči se pogoji sodobnega bivanja. Razstavlja je na številnih prizoriščih v Sloveniji in tujini, med drugim v Aksiomi, Muzeju sodobne umetnosti Metelkova in na 34. grafičnem bienalu Ljubljana.

Samra Buljić (1999) raziskuje razširjeno polje risbe, grafike in instalacije skozi procese transformacije forme ter materialnih preobrazb. Njena dela izhajajo iz morfologije, bioloških analogij in spekulativnega razmisleka o avtonomiji materialov. Diplomirala je na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer nadaljuje magistrski študij. Razstavlja je v Aksiomi, Umetnostni galeriji Maribor, Galeriji Equrna ter na številnih skupinskih razstavah sodobne umetnosti.

Enej Gala (1990) živi in dela med Londonom, Benetkami in Novo Gorico. Leta 2014 je bil na izmenjavi na Akademiji Willem de Kooning v Rotterdamu. Leta 2013 je diplomiral in leta 2015 magistriral, obakrat iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Benetkah, leta 2023 pa je diplomiral na podiplomskem programu Royal Academy Schools v Londonu. Od leta 2019 vodi studio Tridol v Dolancih kjer se sodobna umetnost, glasbena improvizacija, lutkarstvo in film združujejo v nepredvidljive scenarije.

Anja Kranjc je študirala kiparstvo na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje pri prof. Matjažu Počivavšku, kjer je leta 2008 z odliko diplomirala. Iz kiparstva je 2011 tudi magistrirala pri prof. Matjažu Počivavšku na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje ter doc. dr. Igorju Škamperletu na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Leta 2006 je prejela študentsko Prešernovo nagrado. Živi in ustvarja v Vrhopolju.

Miha Majes (1993) je slovenski vizualni umetnik, ki deluje na področjih slikarstva, grafike, digitalnih medijev in instalacije. V svoji večmedijski umetniški praksi z apropiacijo podob iz vsakdanjega življenja, virtualnega prostora, medijev in fikcije raziskuje sodobne družbene pojave ter ideološko krajino sodobnega kapitalizma. Z dekonstrukcijo prepoznavnih estetik kritično obravnava moralne sisteme potrošniške družbe in razmerja moči, ki se vzpostavljajo znotraj družbenih struktur. Diplomiral (2019) in magistriral (2023) je iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani, kjer trenutno opravlja interdisciplinarni doktorski študij umetnosti. Sodeloval je na številnih razstavah, umetniških projektih in mednarodnih rezidencah doma in v tujini.

Martina Marenčič se je po Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo, smer grafično oblikovanje, vpisala na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer kiparstvo in